EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.8.2020
COM(2020) 413 final

2020/0189 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er oprettet ved stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side, for så vidt angår ændring af aftalens protokol 3 om definition af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om metoder til administrativt samarbejde

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet for stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EU og Montenegro i forbindelse med den planlagte vedtagelse af en afgørelse om ændring af protokol 3 til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem EU og Montenegro.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side

Formålet med stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side[1] ("aftalen") er at fremme harmoniske økonomiske forbindelser og gradvis at oprette et frihandelsområde mellem parterne. Aftalen trådte i kraft den 1. maj 2010.

2.2. Stabiliserings- og Associeringsrådet

Stabiliserings- og Associeringsrådet, som er oprettet i henhold til bestemmelserne i aftalens artikel 119, kan træffe afgørelse om at ændre bestemmelserne i protokol 3 om definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om metoder til administrativt samarbejde (artikel 3 i protokol 3). Stabiliserings- og Associeringsrådet udfærdiger sine afgørelser og fremsætter sine henstillinger efter fælles overenskomst mellem de to parter.

2.3. Stabiliserings- og Associeringsrådets påtænkte retsakt

På sit næste møde eller ved brevveksling vil Stabiliserings- og Associeringsrådet vedtage en afgørelse om ændring af bestemmelserne i protokol 3 om definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om metoder til administrativt samarbejde ("den påtænkte retsakt").

Formålet med den påtænkte retsakt er at ændre bestemmelserne i protokol 3 om definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om metoder til administrativt samarbejde.

Den påtænkte retsakt bliver bindende for parterne i overensstemmelse med stabiliserings- og associeringsaftalens artikel 121.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

I den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ("konventionen") fastsættes der bestemmelser om oprindelsen for de varer, der handles med inden for rammerne af de relevante aftaler, som er indgået mellem de kontraherende parter. EU og Montenegro undertegnede konventionen den 15. juni 2011.

EU og Montenegro deponerede deres godkendelsesinstrument hos depositaren for konventionen henholdsvis den 26. marts 2012 og den 2. juli 2012. I henhold til konventionens artikel 10, stk. 2, trådte den således i kraft for EU den 1. maj 2012 og for Montenegro den 1. september 2012.

[1] EUT L 108 af 29.4.2010, s. 3.

I konventionens artikel 6 fastsættes det, at hver kontraherende part skal træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at konventionen anvendes effektivt. Derfor bør Stabiliserings- og Associeringsrådet, som er oprettet i henhold til stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side, vedtage en afgørelse om at indføre konventionens bestemmelser i protokol 3 om definitionen af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om metoder til administrativt samarbejde. Dette gøres ved at indsætte en henvisning til konventionen i den ændrede protokol, som vil gøre konventionen gældende.

Derudover har den igangværende proces med at ændre konventionen medført nye moderniserede og mere fleksible oprindelsesregler. Den formelle ændring af konventionen kræver enstemmighed blandt de kontraherende parter. Det forhold, at nogle kontraherende parter stadig har indvendinger mod ændringen, risikerer at forsinke vedtagelsen heraf. Som følge af det store antal kontraherende parter og de interne procedurer, de hver især skal gennemføre for at blive i stand til at stemme om den formelle vedtagelse og forberede ikrafttrædelsen af de ændrede regler, kan der ikke fastlægges noget klart tidspunkt for anvendelsen af den ændrede konvention.

På den baggrund har Montenegro anmodet om at begynde at anvende de ændrede regler hurtigst muligt som alternativ til konventionens nuværende regler i afventning af resultatet af ændringsprocessen. Denne anmodning er nærmere beskrevet nedenfor.

Planen er, at EU og Montenegro skal anvende disse alternative oprindelsesregler midlertidigt på frivillig og bilateral basis, indtil ændringen af konventionen er blevet vedtaget og trådt i kraft. De er tænkt som et alternativ til konventionens regler, idet disse ikke berører principperne i de relevante aftaler eller nogen anden dertil knyttet bilateral aftale mellem dens kontraherende parter. Reglerne vil således ikke være obligatoriske, men vil kunne anvendes valgfrit af de økonomiske operatører, der ønsker at anvende præferencebestemmelser, som bygger på de nye regler i stedet for på konventionens regler. De har ikke til formål at ændre konventionen, som fortsat vil gælde for de kontraherende parter, og de vil ikke ændre de kontraherende parters rettigheder og pligter i henhold til konventionen.

Den holdning, der skal indtages af EU i Stabiliserings- og Associeringsrådet, bør fastlægges af Rådet.

De foreslåede ændringer, for så vidt som de vedrører den nuværende konvention, er af teknisk karakter og berører ikke selve substansen af den gældende protokol om oprindelsesregler. Der er derfor ikke behov for en konsekvensanalyse.

3.1. Nærmere beskrivelse af de alternative oprindelsesregler

De foreslåede ændringer vedrørende indførelsen af et alternativt sæt oprindelsesregler skaber øget fleksibilitet og indeholder visse moderniseringselementer, som allerede anvendes af Unionen i andre bilaterale aftaler (den samlede økonomi- og handelsaftale med Canada, frihandelsaftalen med Vietnam, den økonomiske partnerskabsaftale med Japan og den økonomiske partnerskabsaftale med Southern Africa Development Community) eller præferenceordninger (den generelle toldpræferenceordning). Det drejer sig navnlig om følgende ændringer:

a) Produkter, der er fuldt ud fremstillet i Unionen eller i Libanon — betingelser vedrørende skibe:

Betingelserne vedrørende skibe i de alternative regler er enklere og giver mere fleksibilitet. Sammenlignet med de nuværende regler (artikel 5) er nogle af betingelserne blevet slettet (f.eks. særlige krav vedrørende besætningen), mens andre er blevet lempet (ejerskab).

b) Tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning — gennemsnitligt grundlag:

De foreslåede alternative regler (artikel 4) giver eksportøren mulighed for at anmode toldmyndighederne om tilladelse til at beregne prisen ab fabrik og værdien af materialer uden oprindelsesstatus på et gennemsnitligt grundlag for at tage hensyn til udsving i omkostninger og valutakurser. Det bør medføre større forudsigelighed for eksportørerne.

c) Tolerancer:

Den nuværende tolerance (artikel 6) er sat til 10 % af det færdige produkts pris ab fabrik.

Med de foreslåede regler (artikel 5) fastsættes en tolerance for landbrugsprodukter på 15 % af produktets nettovægt og for industriprodukter på 15 % af produktets værdi ab fabrik.

En tolerance baseret på vægt udgør et mere objektivt kriterie, mens grænsen på 15 % bør udgøre en tilstrækkelig lempelse. Det sikrer samtidig, at de internationale prisudsving på råvarer ikke påvirker landbrugsprodukternes oprindelse.

d) Kumulation:

De foreslåede regler (artikel 7) bibeholder diagonal kumulation for alle produkter. på den betingelse, at det samme sæt alternative oprindelsesregler godtages af de partnere, der er involveret i kumulationen. Derudover indføres der generaliseret fuld kumulation for alle produkter undtagen for tekstiler og beklædning henhørende under kapitel 50-63 i det harmoniserede system (HS).

For produkter henhørende under HS-kapitel 50-63 indføres der bilateral fuld kumulation. Endelig vil Unionen og Montenegro have mulighed for at aftale at udvide den generaliserede fulde kumulation til også at omfatte produkter henhørende under HS-kapitel 50-63.

e) Regnskabsmæssig adskillelse:

Ifølge de nuværende regler (artikel 20 i konventionen) kan toldmyndighederne tillade regnskabsmæssig adskillelse, hvis der er "betydelige omkostninger eller materielle vanskeligheder forbundet med at opretholde særskilte lagre". I de ændrede regler (artikel 12) fastslås det, at toldmyndighederne kan tillade regnskabsmæssig adskillelse "(h)vis der anvendes fungible materialer med og uden oprindelsesmæssig status".

Ved anmodningen om tilladelse til regnskabsmæssig adskillelse vil eksportøren ikke længere skulle begrunde, at opretholdelsen af særskilte lagre medfører betydelige omkostninger eller materielle vanskeligheder. Det vil være tilstrækkeligt at angive, at der er tale om fungible materialer.

Med hensyn til sukker, hvad enten der er tale om et materiale eller et slutprodukt, vil lagre med oprindelsesstatus og lagre uden oprindelsesstatus ikke længere skulle holdes fysisk adskilt.

f) Territorialitetsprincippet:

Ifølge de nuværende regler (artikel 12) kan en vis bearbejdning eller forarbejdning på visse betingelser foretages uden for territoriet, undtagen for produkter henhørende under HS-kapitel 50-63, f.eks. tekstiler. De nye regler (artikel 12) udelukker ikke længere tekstiler.

g) Uændret tilstand:

Den foreslåede regel om uændret tilstand (artikel 14) medfører lempelser for bevægelsen af produkter med oprindelsesstatus mellem de kontraherende parter. Den bør forhindre situationer, hvor produkter, for hvilke der ikke hersker nogen tvivl med hensyn til deres oprindelsesstatus, ikke omfattes af præferencetold ved import, fordi de formelle krav i bestemmelserne om direkte transport ikke er opfyldt.

h) Forbud mod toldgodtgørelse eller -fritagelse:

Ifølge de nuværende regler (artikel 15) gælder det generelle princip om forbud mod godtgørelse for materialer, der anvendes til fremstilling af ethvert produkt. Med de foreslåede regler (artikel 16) fjernes forbuddet for alle produkter, bortset fra materialer, der anvendes til fremstilling af produkter henhørende under HS-kapitel 50-63. Reglerne indeholder imidlertid visse undtagelser til forbuddet mod toldgodtgørelse for disse produkter.

i) Oprindelsesbevis:

De nye regler indfører ét enkelt bevis for oprindelse (EUR.1 eller en oprindelseserklæring) i stedet for den dobbelte tilgang med EUR.1 og EUR-MED, hvilket indebærer en betydelig forenkling af ordningen. Det bør øge de økonomiske operatørers overholdelse af reglerne ved at forhindre fejl som følge af komplekse regler og lette toldmyndighedernes forvaltning. Samtidig bør det ikke påvirke kapaciteten til at kontrollere oprindelsesbeviser, som forbliver uændret.

De ændrede regler (artikel 17) indfører også en mulighed for at aftale at anvende et system med registrerede eksportører (REX-system). Disse eksportører, som er registreret i en fælles database, vil være ansvarlige for selv at udarbejde udtalelser om oprindelse uden at skulle gennemgå proceduren for godkendt eksportør. Udtalelsen om oprindelse vil have samme juridiske værdi som en oprindelseserklæring eller et varecertifikat EUR.1.

De ændrede regler indeholder desuden en mulighed for at aftale at anvende oprindelsesbeviser, der udstedes/indgives elektronisk.

For at gøre det muligt at skelne mellem produkter med oprindelsesstatus i henhold til de alternative regler og produkter med oprindelsesstatus i henhold til konventionen vil oprindelsescertifikater eller fakturaerklæringer, som bygger på de alternative regler, skulle indeholde en angivelse af, hvilke regler der er anvendt.

j) Oprindelsesbevisets gyldighed:

Det foreslås at forlænge gyldighedsperioden for oprindelsesbeviser fra 4 til 10 måneder. Dette bør igen medføre lempelser for bevægelsen af produkter med oprindelsesstatus mellem parterne.

3.2. Listeregler:

3.2.1. Landbrugsprodukter

a) Værdi og vægt

Grænseværdierne for materialer uden oprindelsesstatus var kun udtrykt i værdi. De nye grænseværdier er udtrykt i vægt for at undgå udsving i priser og valutakurser (f.eks. ex-kapitel 19, 20 eller pos. 2105, 2106), samtidig med at nogle af grænseværdierne for sukker er slettet (f.eks. kapitel 8 eller pos. 2202).

Med de alternative regler er de vægtbaserede grænseværdier blevet hævet (fra 20 % til 40 %), mens der for nogle toldpositioner er mulighed for at vælge mellem værdi eller vægt. Følgende HS-kapitler og -positioner berøres af ændringerne: ex-1302, 1704 (valg mellem vægt eller værdi), 18 (1806: valg mellem vægt eller værdi), 1901.

b) Tilpasning til forsyningsmønstre

For andre landbrugsprodukter (bl.a. vegetabilske olier, nødder, tobak) gælder mere fleksible regler, der er tilpasset den økonomiske virkelighed, navnlig HS-kapitel 14, 15, 20 (inklusive pos. 2008), 23, 24. De alternative regler skaber balance mellem regional og global forsyning, f.eks. for kapitel 9 og 12. Reglerne er også blevet forenklet (færre undtagelser) for kapitel 4, 5, 6, 8, 11, ex 13.

3.2.2. Industriprodukter (undtagen tekstiler)

Det foreslåede kompromis indeholder væsentlige ændringer i forhold til de nuværende regler:

— For en række produkter indeholder de nuværende regler for de pågældende kapitler en dobbelt kumulativ betingelse. Dette ændres til én enkelt betingelse (HS-kapitel 74, 75, 76, 78 og 79).

— En lang række specifikke regler, som fraviger reglerne for det pågældende kapitel, er blevet slettet (HS-kapitel 28, 35, 37, 38 og 83). Denne mere horisontale tilgang letter arbejdet for de økonomiske operatører og toldmyndighederne.

— Der indføres en alternativ regel i reglerne for de pågældende kapitler, som giver eksportøren et større valg mht. opfyldelse af kriterierne for oprindelsesstatus (kapitel 27, 40, 42, 44, 70 og 83, 84 og 85).

Alle disse ændringer medfører ajourførte og mere moderne listeregler, som generelt vil gøre det lettere at opfylde kriterierne for at opnå oprindelsesstatus for et produkt. Den tidligere nævnte mulighed for at anvende et gennemsnitligt grundlag over en bestemt tidsperiode til at beregne prisen ab fabrik og værdien af produkter uden oprindelsesstatus vil desuden også lette arbejdet for eksportørerne.

3.2.3. Tekstiler

Hvad angår tekstiler og beklædningsgenstande er der indført nye muligheder vedrørende passiv forædling og tolerancer. Samtidig er der indført nye behandlinger, som giver disse produkter oprindelsesstatus, navnlig for stof, som vil blive lettere tilgængeligt. Endelig vil der også gælde fuld bilateral kumulation for disse produkter. En sådan kumulation vil give mulighed for at tage hensyn til behandlingen af tekstilmaterialer (f.eks. vævning, spinding, etc.) i forbindelse med fremstillingen i kumulationsområdet.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtages der afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også

instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"[2].

4.1.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Stabiliserings- og Associeringsrådet er et organ, der er oprettet ved en aftale, nemlig stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side.

Den retsakt, som Stabiliserings- og Associeringsrådet skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt vil være bindende i henhold til folkeretten, jf. stabiliserings- og associeringsaftalens artikel 121.

Den påtænkte retsakt hverken supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne.

4.2.2. Anvendelse på det foreliggende tilfælde

Det primære mål med og indhold af den påtænkte retsakt vedrører den fælles handelspolitik.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De foreslåede ændringer vedrørende indførelsen af et alternativt sæt oprindelsesregler er baseret på et princip om modernisering af oprindelsesreglerne for at bringe dem på linje med den seneste udvikling i de nyere frihandelsaftaler. De ændrede regler i konventionen omfatter primært elementer af forenkling af toldprocedurerne og moderniseringselementer, f.eks.:

Tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning — gennemsnitligt grundlag: ved at beregne prisen ab fabrik og værdien af materialerne uden oprindelsesstatus på et gennemsnitligt grundlag, så der tages hensyn til markedsudsving, sikres eksportørerne større forudsigelighed

Oprindelsesbevis: det bliver forenklet, idet der nu kun anvendes én type af oprindelsescertifikat, nemlig EUR.1

Oprindelsesbevisets gyldighed: det medfører lempelser for bevægelsen af produkter med oprindelsesstatus, idet gyldigheden hæves fra 4 til 10 måneder.

[2] Domstolens dom af 7. oktober 2014 i sag C-399/12, Tyskland mod Rådet, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61 til 64.

Disse ændringer af konventionen har ingen mærkbar virkning for EU-budgettet, eftersom de primært vedrører en lettelse af samhandelen og en konsolidering af toldmyndighedernes moderne praksis. De giver mulighed for frivillige lettelser på områder, der er under myndighedernes kompetence, uden at dette berører reglernes indhold (regnskabsmæssig adskillelse, oprindelsesbeviser, gennemsnitlig beregning). Nogle forenklingsaspekter (såsom lempelsen af betingelserne vedrørende skibe) medfører større forudsigelighed, eftersom de betingelser, der i dag er vanskelige for toldmyndighederne at kontrollere, udgår, mens andre (reglen om uændret tilstand) vedrører logistiske aspekter og ikke berører reglernes indhold.

Selv om der ændres i reglerne om toldgodtgørelse, opretholdes forbuddet mod toldgodtgørelse inden for tekstil- og beklædningssektoren, som fortsat er en af de vigtigste sektorer i handelsområdet. De ændrede regler kodificerer status quo ved at bibeholde forbud, der i øjeblikket anvendes ved nogle kontraherende parter. Formålet med den foreslåede generelle anvendelse af fuld kumulation i handelsområdet er at styrke de eksisterende handelsmønstre i området og deres komplementaritet, men dette bør ikke have nogen betydning for de opkrævede EU-toldafgifter, eftersom de produkter, der er omfattet af kumulation, vil skulle opfylde deres egne betingelser om værditilførsel i området, for at de kan blive omfattet af præferenceordningen, ligesom i dag.

Ændringerne af listereglerne vedrørende landbrugsvarer og forarbejdede landbrugsvarer består primært i en ændret metode og berører ikke reglernes indhold. De gældende tærskler, der i dag er udtrykt i værdi, vil blive udtrykt i vægt. Dette kriterie er mere objektivt og lettere for toldmyndighederne at kontrollere. Forenklingen af de produktspecifikke regler for industriprodukter bør have en begrænset indvirkning på toldindtægterne, da de i mange tilfælde snarere vil føre til en ændring af forsyningskilderne end til en stigning i præferenceimporten fra lande omfattet af konventionen, som erstatter import, der tidligere var omfattet af importafgifter. Ændringernes følger for indtægterne fra importafgifterne kan derfor ikke bestemmes præcist. Med hensyn til samhandelen og dens indvirkning på anvendelsen af præferencer lægger lempelserne i de nye regler vægt på den økonomiske integration af hele handelsområdet, f.eks. inden for tekstilbranchen, hvor der allerede anvendes handelspræferencer i vidt omfang. De forbedrede regler vedrørende tekstiler og kumulation har primært til formål at styrke den allerede eksisterende regionale integration og tilgængelighed af materialer inden for handelsområdet, og ikke at give mulighed for at importere materialer uden oprindelsesstatus fra lande uden for handelsområdet.

6. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da Stabiliserings- og Associeringsrådets afgørelse medfører en ændring af aftalen, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

2020/0189 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, der er oprettet ved stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side, for så vidt angår ændring af aftalens protokol 3 om definition af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om metoder til administrativt samarbejde

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side ("aftalen") blev indgået af Unionen ved Rådets og Kommissionens afgørelse 2010/224/EU, Euratom[1] og trådte i kraft den 1. maj 2010.

(2) Aftalen indeholder en protokol 3 om definition af begrebet "produkter med oprindelsesstatus" og om metoder til administrativt samarbejde. I henhold til nævnte protokols artikel 3 kan Stabiliserings- og Associeringsrådet, som er oprettet efter aftalens artikel 119, træffe afgørelse om at ændre bestemmelserne i protokollen.

(3) Stabiliserings- og Associeringsrådet skal på sit næste møde vedtage en afgørelse om ændring af protokol 3.

(4) Den holdning, som skal indtages på Unionens vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, bør fastlægges, da Stabiliserings- og Associeringsrådets afgørelse er bindende for Unionen.

(5) Den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse ("konventionen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse 2013/93/EU[2] og trådte for Unionens vedkommende i kraft den 1. maj 2012. Den fastsætter bestemmelser om oprindelsen for de varer, der handles med inden for rammerne af de relevante aftaler, som er indgået mellem de kontraherende parter, og som anvendes, uden at dette berører principperne i disse relevante aftaler.

---

[1] Rådets og Kommissionens afgørelse af 29. marts 2010 om indgåelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side (EUT L 108 af 29.4.2010, s. 1).

[2] Rådets afgørelse 2013/93/EU af 14. april 2011 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse (EUT L 54 af 26.2.2013, s. 4).

(6) I henhold til konventionens artikel 6 skal hver kontraherende part træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at konventionen anvendes effektivt. I den forbindelse bør Stabiliserings- og Associeringsrådet vedtage en afgørelse om indførelse af en henvisning til konventionen i protokol 3 til aftalen.

(7) Drøftelserne om ændringen af konventionen har medført nye moderniserede og mere fleksible oprindelsesregler, som skal indarbejdes i konventionen. Unionen og Montenegro har tilkendegivet deres ønske om så hurtigt som muligt at anvende de nye regler bilateralt som alternativ til de gældende regler i afventning af resultatet af ændringsprocessen.

(8) I det kumulationsområde, der udgøres af EFTA-staterne, Færøerne, Den Europæiske Union, Tyrkiet, deltagerne i stabiliserings- og associeringsprocessen, Republikken Moldova, Georgien og Ukraine, bør muligheden for at anvende varecertifikater EUR.1 eller oprindelseserklæringer i stedet for varecertifikater EUR-MED eller EUR-MED-oprindelseserklæringer som en undtagelse fra bestemmelserne i konventionen i tilfælde af diagonal kumulation mellem disse partnere opretholdes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Stabiliserings- og Associeringsrådet, baseres på Stabiliserings- og Associeringsrådets udkast til retsakt, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand